medere panē doloris: vt poſtmodū comedamꝰ panē exul
tatiōis. Et nota ꝙ dicit ſacrificiū nō holocauſtū. In ſacri
ficio eñ ꝗdam ps pecoris dño offerebaṫ: ꝗdam vo ſacer-
doti reſeruabaṫ in holocauſto vo totū cōburebaṫ. Qui er
go ptem de ſuo offert ſacrificiū facit. Qui vo totū ⁊ omne
ſuū offert deo holocauſtū facit. Ad ſacrificiū oēs tenenṫ.
Ad holocauſtū ſolū pfecti ⁊ clauſtrales: ⁊ iō dicit (ſacrifi-
ciū) nō holocauſtū (ſacrific. ergo ſa. iuſ.) .i. macerationem
carnis offerte. Ad Ro. xiij. Obſecro vos p miam dei vt ex
hi. cor. v. hoſtiā viuentē. ſ. per fidē ſanctā p ſpem deo pla-
centē p charitatē vel (ſacrifi. iuſ.) .i. bona opera. pſ. Eleua
tio manuū m. ſacrif. veſp. qḋ. ſ. magis placebat deo ꝙ̄ ma
tutinū: vel (ſacrifi. iuſti.) .i. ſacrificiū altaris p qḋ deꝰ ſatiſ
fecit p nobis. Pſal. Immola deo ſacri. la. vel (ſacri. iuſti)
id eſt cor qḋ debemꝰ deo offerre in ſacrificiū: ⁊ ſicut anꝙ̄
fieret ſacrificiū de animali multa circa illud fiebant: ſic de
bet fieri in corde. Primū eſt ꝙ ſegregabaṫ animal. ita de-
bet cor ſegregari ab omni illicito. Eccli. ij. deprime cor tuū
M ⁊ ſuſtine. ⁊. ij. Paral. xx. Ioſaphat totū ſe cōtulit ad rogā-
Sacrificium dum. Secundo ligabaṫ ita ⁊ cor debet ligari a cōſcientia.
mi cordis q- Ezech. iiij. Ecce circūdedi te vinculis ⁊ nō te cōuertes a la
lr̄ dȝ deo of- tere tuo in latus aliud. Geñ. xxij. Colligauit abraam yſaac
ferri ad iſtar Terciū eſt qḋ debet cor excoriari ſicut victima excoriatur
ſacrificij ve- hoc fit p cōfeſſionē. hoc ſignificatum fuit. x. Iudith vbi dr̄
teris legis ꝙ Iudith exuit ſe veſtimentis viduitatis ſue. Iudith inṫ-
pretaṫ confitens: veſtimenta viduitatis ſunt peccata. Et
nota ꝙ quāto pellis ſubtilior eſt tanto difficilior eſt ad ex-
coriandū. ſic ſubtiliora peccata .i. ſpūalia difficiliora ſūt ad
cōfitendū. ⁊ ſicut caput animalis difficiliꝰ excoriaṫ ꝙ̄ alia
mēbra: ſic clerici ⁊ literati ⁊ plati difficiliꝰ alijs excorianṫ p
cōfeſſionē. ⁊ ſicut anguilla ꝗ̄ habet lubricā pellē: vix pōt te
neri ad excoriandū ſic ꝗdam clerici ꝗ̄ lubrici ſunt ⁊ mobi-
les vix poſſunt in cōfeſſione excoriari. de hac excoriatione
in Iob. ij. Pellē p pelle ⁊ omnia ꝗ̄ hȝ hō dabit p anima
ſua. pellem. ſ. peccati p pelle virtutū. ⁊ ſicut in excoriatiōe
animalis viui eſt dolor. Alr̄ eñ crederet animal eſſe mor-
tuū. ſic ⁊ in cōfeſſiōe debet eē dolor: alr̄ crederet eſſe mor-
tuꝰ in peccato. Quarto dȝ lauari cor ſicut victima lauaba
tur ⁊ hoc lachrymis penitentie. Eſaie. j. Lauamini mundi
eſtote ⁊c. pſ. Lauabo p ſin. noc. lec. m. la. m. ſtra. m. ri. Po-
ſtea diuidebaṫ hoſtia p fruſta: ſic ⁊ cor dȝ diuidi. vt. ſ. mō
fleat p peccatis: mō gaudeat p miſericordia dei. Eccl's. iij
Eſt tempꝰ flendi ⁊ eſt tempus ridendi Leui. j. Detractaqȝ
pelle hoſtie artus infruſta concident. Quintū eſt ꝙ debȝ
poni ſup altare. Baſis altaris eſt fides Heb. xj. Sine fide
impoſſibile eſt placere deo. Foſſa que cineres recipit ē hu
militas. Craticula eſt ſpes: poſtea debet cremari igne cha-
ritatis. de quo Leuit. vj. Ignis in altari ſp ardebit. ex his
O omnibꝰ cōcludit (⁊ ſperate) .q. (ſacrificate ⁊c.) ⁊ ſic (ſpe-
Spes q̄d ſit rate in domino) qḋ bene conuenit: qꝛ ſpes eſt certa expe-
ctatio future beatitudinis ex meritis pueniens: ſed qꝛ mul-
ti cōtradicunt huic ſpei ⁊ bonos volunt ab ea retrahere. p
munit nos ſubdens (multi dicunt) .i. mali. de quibꝰ Eccl's
j. Stultoꝝ infinitꝰ eſt numerꝰ (ꝗs oſtendit nobis bona)
iſta de quibus ſperatis. Sap. ij. Nō eſt qui agnitꝰ ſit euer-
ſus ab inferis. Greg. carnalium mentes bona penſare nō
valent niſi que carnaliter vident. ſed poſſet eis dici ꝙ xp̄s
agnitus eſt reuerſus ab inferis ⁊ Lazarus multa de penis
inferni retulit: ⁊ qꝛ ipſa rō nobis indicat bona iſta que an-
tonomatice dicunṫ bona. q. iſta querentibus reſponden-
do ſubiungit.

7 **Signatum eſt ſuper nos lumē vultus tui domine dediſti leticia in in corde meo.**

(Sup nos) .i. in ſuperiori parte noſtri .i. in anima (lumen
vul. t.) .i. luminoſus vultus tuus .i. rō. Eccli. xvij. Poſuit
oculū ipſoꝝ ſup corda eoꝝ (vultꝰ dei) diciṫ ratio qꝛ ſicut
p vultum homo homini aſſimilaṫ: ⁊ homo cognoſcit ho-
minem: ita p rationem ſimiles ſumus deo ⁊ deum cogno-
ſcimus. vel poteſt legi trāſitiue ſic (vultus dei) dicitur ra-
tio lumen huius vultus eſt gratia: qꝛ ſicut moneta eſt in-
formis donec imago regis ei p cuneum imprimaṫ. ita ra-
tio noſtra deformis eſt donec per gratiam dei illuſtretur.
Ratio enim eſt imago creationis: ſed gratia dei eſt imago
recreationis. ratio deum imitatur ex natura. ſed ꝙ imitaṫ
habet ex gratia. iſtud lumen ſignatum eſt ſup nos Eph. j.
Signati eſtis ſpū pmiſſionis ſancto. Ephe. iiij. Nolite cō
triſtare ſpiritum ſanctum in quo ſignati eſtis. quidam au-
tem ſignati ſunt tm̄ exterius vt ypocrite: ſed boni interius
in corde. Cañ. viij. Pone me vt ſignaculum ſuper cor tuū
vel (vultus dei) diciṫ eſſentia vnitatis ⁊ trinitatis pſona-
rum iuxta que ſumus conſimiles deo. ſimiles ſumꝰ ei ꝗn-
tum ad eſſentiam: quia ſicut deꝰ eternus: ita ⁊ nos perpe
tui ⁊ ꝙ̄tū ad trinitatem perſonarum: quia ſimiles ſumus
patri per memoriam. filio per intelligentiam. ſpiritui ſan-
cto per dilectionem vel (vultus dei) eſt crux chriſti cuius
ſignaculum nobis impreſſum eſt in baptiſmo ⁊ quottidie
debemus imprimere: vnde legens euangelium crucem fa
cit ſuper librum et in fronte ⁊ in ore ⁊ in pectore. q. d. hic ē
liber crucifixi. crucifixum non erubeſco. crucifixum predi-
co. crucifixum credo: ⁊ quia ex hac ſignatione letatur ho-
mo ſpiritualiter. ſubdit (dediſti) ſcilicet ex hoc (leticiaȝ in
corde meo) non extra in vanis: quia oīs gloria regis ab
intus ſed illi multi qui dicunt: Quis oſtendit nobis bona:
exterius gaudent in hoc. ſ. quod.

A fructu frumenti vini ⁊ olei ſui multipli cati unt. 8

(Multiplicati ſunt) ſcilicet numero poſſeſſionum perſo-
narum ⁊ maliciarum curarum ⁊ erumnarum. Exo. v. Diſ
perſus eſt populus per omnem terram egypti ad colligen
das paleas .i. temporalia. et dicit (A fructu frumen. ⁊c.) qꝛ
in hys putant eſſe fructum. id eſt conſūmatum bonum. et
ſm̄ aliam litteram (a tempore fru. ⁊c.) id eſt a temporali
frumento vino ⁊ oleo. Nota etiā ꝙ dicit (ſui) qḋ referen-
dū eſt ad quodlibet illoꝝ trium: vt dicaṫ (ſui vini) ad dif-
ferentiam illiꝰ de quo dr̄. Et calix meus inebrians ꝙ̄ pcla
rus eſt. ⁊ zacha. ix. Vinum germinans virgines (ſui olei)
ad differentiam illiꝰ de quo diciṫ impinguaſti in oleo ca-
put meū (ſui frumenti) ad drīam illiꝰ de quo dr̄. Et adipe
frumenti ſaciat te: ita ipſi multiplicati ſt: ⁊ ponunt fructū
⁊ finem ſuū iſta tpalia. ſꝫ ego dicit iuſtus alium finē inten-
do hunc. ſcȝ

In pace in idipſum dormiam ⁊ requieſcā 9

(In pace) pectoris (dormiam) in pn̄ti (⁊) in futuro (re-
quieſcam) .i. pfecte quieſcam in pace eternitatis que pax
eſt (in idipſum) .i. inuariabilis ⁊ immutabibilis. pax pre-
ſentis tp̄is non eſt in idipſum qꝛ ſepe variaṫ ⁊ mutaṫ: ⁊ in
hoc verſu notanṫ quatuor que ſunt in fructu iuſti. Primū P
eſt tranquillitas: ibi (in pace) Ioh. xiiij. Pacem relinquo Fructꝰ iuſti
vobis pacē meā do vo. i. dabo. ſicut dicit ibi glo. pſal. Qui quadruplex
poſuit fines. t. pa. Secundū eſt innumerabilitas: ibi (in
idipſum) ⁊ p hoc notaṫ cōmunio ſanctorum. Tercium eſt
cōtemplationis ſuauitas: ibi (dormiam) Cañ. v. Ego dor
mio ⁊ cor m. vi. Eccleſiaſtes. v. Dulcis eſt ſomnus operan
ti. Quartum eſt omnis laboris excluſio: ibi (⁊ requieſcā)
Apocaṫ. xiiij. Amodo iā dicit ſpiritus vt re. a la. ſ. Ad vlti
mū totum attribuit domino (qm̄ tu dñe) quaſi dormiam
⁊ requieſcam.

Quoniam tu domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me. 10

(Cōſtituiſti me) .i. cōſtitui me in ſpe vniꝰ rei: ⁊ hoc ſingu
lariter nō multipliciter. de qua vna re pſ. Vnam petij a do
mino. Luc. x. Vnum eſt neceſſariū: vel ſic puncta (qm̄ tu
do. ſin.) .i. qui es ſingularis dñs. qꝛ vnꝰ dominꝰ vna fides:
vnū baptiſma (in ſpe ꝯſti. me) hoc nō mutaṫ. prima expo
ſitio melior eſt.

Pſalmus quintus.

Verba mea auri. per. do.) Titulꝰ. In finem p ea Pſ. v.
u ꝗ̄ cōſequiṫ hereditatē. Legiṫ Geñ. xxj. ꝙ Abraā A
habuit filium yſaac de libera Sara. habuit ⁊ yſ- Figura.
mael de ancilla Agar. filius ancille perſequebatur filium
libere. In qua perſecutione Sara intellexit ſpiritualem
perſecutionem. et dixit abrae. Ejice ancillam ⁊ filium eius
Non enim heres erit filius ancille cum filio meo yſaac

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝑ ancillā ⁊ filiū ſuū intelligit̄.ſynagoga q̄ eccleſiā pſequit̄ q̄ nō ē cōſecuta hereditatē ſacre ſcpture. Matthei.xxj.au feret̄ a vobis regnū dei.nec hereditatē eternā vñ in perſo na iudeoꝝ ꝯquerit̄ Jere. Treñ.iiij. Hereditas nr̄a verſa ad alienos.ꝑ liberā ⁊ filiū eius itelligit̄ ecclia.q̄ plures fi lios gignit ꝑ gratiā ꝗ̄ ꝑ naturā:⁊ eiecto filio ancille.i. ſy nagoge.fili⁹ libere.i.eccleſie manebit in domo ineternum: Joh.viij. Eſt ergo ſenſus tituli. Pſal.iſte diriges nos i fi nē.i.in xp̄m ē ſcriptus ꝓ ea honoranda q̄ ꝯſequit̄ heredi tatē eternā.hec ē eccleſia p̄s.iſte triptitus ē ſm Caſſiodoꝝ In p̄ma pte oñdit ꝑ q̄ acquirit̄ hec hereditas ibi: (verba mea ⁊c.) In ſecūda petit auxiliū ꝯ impedimēta q̄ ei emu la ingerit:ibi:(dñe deduc) In tercia oñdit q̄ ſit hereditas ibi(⁊ letet̄) Primū ḡ ē ꝑ qd̄ acquirit̄ h̄ hereditas.ſ.oratō vñ docet nos orare ecclia exemplo ſuo dicēs (vba me. ⁊c. Nō q̄ p̄ oñdit orationē ſuā eē multiplicē:ibi (vba mea.) Scd̄o intentā.ibi (intelligit cla.m.) Tercio deuotā ibi (i tende voci oro.m.) Quarto pſeuerantem ibi. Quoniā ad te orabo dñe.q̄nto efficacē ibi. (exaudies vocē meā) Hoc ergo ſigillatim videamus

1 Verba mea auribus percipe domine. in tellige clamorem meum.

Oſtedit orationē ſuā eē multiplicē ꝑ hoc qd̄ dicit in plu rali verba:⁊ hoc neceſſariū ē cū hō multas habeat infirmi tates q̄r vt dicit Jero. Nō ſanat oculū qd̄ ſanat calcaneū dicit ergo:o dñe (vba mea).i.oris pſalmodiā (auri.pci.) .i.pſentia tue maieſtatis:⁊ ē antropoſpatos. Aures ei nō ſunt in deo ſm q̄ de⁹:⁊ dicit (aurib⁹) plr̄.q̄r de⁹ duas ha bet aures.ſ.interiorē qua dr̄ audire qñ dat bona ſpūalia ⁊ exteriorē qua dr̄ audire qñ dat tpalia:⁊ q̄r vba oris nō ꝓ ſūt niſi aſſit clamor.⁊ itētio cordis:addit: (intel.cla.m.) .ſ. cordis.poti⁹ q̄̄ oris.ſic clamabat moyſes tacēs Exo.xiiij ⁊ ſuſanna Dañ.xiij.⁊ h̄ hr̄ ex vbboꝝ q̄ ponit̄.dicit ei (au rib⁹ pcipe vba itellige clamo.m.) Vocalis.n.clamor aure pcipit̄.ſpūalis intelligit̄ nec ſolū intellige.vl̄ audi:ſ etiam (intēde) qd̄ pl⁹ ē (voci ora.m.) h̄ oñdit orationē ſuā eē de uotā. Et nō q̄ h̄ tria notant̄ q̄ cōcurrūt in vera orōe.ſ.ipa vocalis pſalmodia.ſ hec nō ē orō.ſ potius carmē vl̄ nar ratio niſi qd̄ ꝓfert̄ in ore verſet̄ in corde. Vñ dic Amos. v. Auferat a me tumultū carminū ſuoꝝ ⁊ iō ſcd̄o neceſſa ria eſt cordis applicatio. Itē ⁊ ſi ſit vocalis pſalmodia in ore:⁊ etiā verſet̄ in corde q̄̄tū ad intellectū ſolū nō pōt re cte dici oratō ſ potius lectio vnde tercio neceſſaria ē ibi cū intellectu affectus deuotio. Q̄tū ad p̄mū dicit (vba mea ⁊c.) Q̄tū ad ſecundū (intellige ⁊c.) Q̄tū ad terciū.

B

[illegible]

quō de⁹ hr̄e dicitur

C

Tria neceſſaria ad orationem veram.

2 Intende voci orationis mee:rex meus ⁊ deus meus.

D

Diffinitio orationis.

Intende) ⁊ ē oratio pi⁹ affectus mētis in deū tendens plerūq̄ ne pigritet̄ in vocē ꝓrumpēs. In hac diffinitiōe notant̄ iſta tria ſ retrogrado ordine ſm.ſ. qd̄ magis deo placēt.plus ei deo placet affectus deuotio q̄ notat̄ ibi:pi us affectus ⁊c.q̄̄ intellect⁹ applicando q̄ notat̄ ibi in deū tendēs.⁊ plus placet deo cordis applicatio q̄̄ vocū prola tio q̄ notat̄ ibi plerūq̄ in vocē ꝓrumpens. ⁊ ponit h̄ tria alia verba.ſ.(dñe rex ⁊ de⁹) dño debet̄ timor.regi honor deo amor.ad timorē ptinet vocalis laudatio p̄s. Qui time tis dñm lau.e.ad honorē reg.ſpectat itellectus applicatō Prouerbio.xv. Acceptus ē regi miſter intelligēs ad amo rē dei ptinet affectō. Itē ꝑ hoc qd̄ ē h̄ trina orō.ſ.(pcipe) ⁊c.(itellige).intēde ⁊c. Nota q̄ in fide trinitatis ē orādū Jaco.j. Poſtulet in fide nihil heſitās q̄ trinitas notatur i his trib⁹ vbis (dñe rex de⁹) ꝑ dñm intelligim⁹ ſpiritūſan ctū.ꝑ regē filiū.ꝑ deū patrē.ad dñm ⁊ regē ⁊ deum dirigit orationē ſuā q̄r ad totā trinitatem dirigēda:⁊ lꝫ dicat dñe ⁊ rex ⁊ de⁹ q̄ pl̄a noia ſūt.non t̄n dicit:pcipite vel intelligi te ⁊c.(ſ pcipe ⁊c.) i q̄ notat̄ vnitas eſſentie ⁊ plr̄itas pſona rū:⁊ iō recte ter ponit̄ ⁊ ſingulariter ponit̄ ſicut ibi: Bñdi cat nos de⁹ deus nr̄ bñdi.nos deus.vñ. Joh.x.dicit xp̄s: Ego ⁊ pr̄ vnū ſumus ꝑ hoc qd̄ dicit:ſumus elidit errorem ſabellij.ꝑ hoc qd̄ dicit vnū elidit errorem arrij.

3 Quoniam ad te orabo domine mane exaudies vocem meam.

Hic oñdit orōnē ſuā eē pſeuerantē ꝯtinuo hñ dico (intē de vo.ora.m.q̄m ad te) vnū hñdū nō tpalia (orabo) pſeue rant̄ etiā ſi ſemel vl̄ plies repulſus fuero.j. Theſ.iiij. Ora tiōi inſtate. Lu.xj. Si pſeuerauerit pulſans:⁊ poſt petite ⁊ dabit̄ vo.q̄rite ⁊ inue.pul.ſ.pſeuerant̄ ⁊ ape.vob. Job.xiij Etiā ſi occiderit me in ip̄o ſperabo.⁊ iō ſequit̄ (mane ex. vo.m. Hic oñdit orōnē eē efficacē ⁊ notabilit̄ dicit (mane) ad lr̄am.tūc eñ pcipue ē tp̄s orōnis. Vñ aug.turpe ē xp̄i ano ſi radi⁹ ſolis eū inuenerit ocioſū in lecto:ſed pñt aſſig ri ſex mane vt ita loquar. Eſt eñ mane tp̄is ſicut iam expo ſuim⁹.de q̄ Geñ.j. Factū eſt veſ.⁊ ma.dies vn⁹. Eſt ēt ma ne hōis qd̄ ē duplex.ſ.mane hōis viridis ⁊ nō florentis qd̄ eſt in puericia.⁊ mane hōis florētis qd̄ eſt i adoleſcētia.p̄s Mane ſicut her.trāſe.ma.flo.⁊.t.veſpe deci.indu.⁊ a. qd̄ dr̄ de miſero hoīe.q̄ aliq̄n in puericia trāſit i peccatū vl̄ in mortē. Aliq̄n cū viret ⁊ floret.ſ.in adoleſcētia. Aliq̄n pue nit vſq̄ ad veſperū.ſ.ſenectutē ⁊ tūc io cadit in mortē du reſcit i cadauer areſcit in puluerē.⁊ h̄ mane cūdū eſt ⁊ ope randū. Eccl's.xj. Mane ſemina ſemen.t. Eſt mane pctor̄ qd̄ ē inchoatō fidei de quo p̄t exponi qd̄ h̄ dr̄. Mane aſta bo tibi. Itē ē mane dñice reſurrectiōis in q̄ reſurrexit dñs Ps. Ad veſpeꝝ demorabit̄ flet⁹ ⁊ ad ma.le. Nā in veſpe re paſſiōis apl̄i flebāt:ſ in mane reſurrectiōis fuerūt i gau dio. Joh.xx. Gauiſi ſt̄ diſci.viſ.dño. Itē ē mane meridiat̄ ꝓſperitat̄.p̄s. Ad annunciandū ma.miſ.t.⁊ ve.t.ꝑ noc. ꝑ mane.ſ.ꝓſperitatis ⁊ ꝑ noctē aduerſitatis. Eſa.xxj. Venit mane ⁊ nox ſi q̄ritis.ſ.mane ꝓſperitat̄ q̄rite.ſ.in nocte ad uerſitatis vl̄ ecōuerſo:⁊ in hoc mane orandū ē maxime ne ꝓſperitas extollat in elationē. Item eſt mane eternitatis: de q̄ dr̄ h̄ ſm vnā expoſitōꝫ.mane aſtabo tibi orit̄ vob ti. no.m.ſol iuſticie iuxta hūc modū in ſeptimana ſingulis fe rijs cantant̄ in laudib⁹ matutinalib⁹ ſinguli pſalmi in qui bus ponit̄ hoc nomē mane vel ei⁹ eq̄pollens. Feria ſecun da cantat̄. Verba.m.in quo ponit̄.mane exaudies vo.m. Feria tercia cantat̄. Judica me de⁹.in q̄ ponit̄. Emitte lu cē tuā.qd̄ eq̄pollet huic voci mane. Feria quarta cantat̄. Te decet.in quo ponit̄ exit⁹ matutini qd̄ eq̄pollet illi ſūr. Feria.v.cantat̄. Dñe refugiū vbi dr̄ mane ſicut herba trā ſeat. Feria.vj.cantat̄. Dñe exaudi:vbi dr̄. Auditā fac mi hi ma.mi.t. In ſabbato cantat̄. Bonū ē ꝯfite. do.vbi dici tur. Ad annunciandū ma.mi.t. Dic ḡ (mane exa.vo. m.) mane.ſ.tp̄is.i.cito:vel etiam in ortu gratie.

E

Mane ſex mōis accipitur.

Mane aſtabo tibi ⁊ videbo:quoniam nō deus volens iniquitatem tu es: 4

Supra oñdit qualis ſit ei⁹ orō.hic aūt oñdit q̄ bona ſe quant̄ ex orōne. Primū ē iuge ſuitiū dei. Scd̄m cognitio vitatis.de p̄io dicit (mane).i.ꝑ totā noctē aduerſitat̄ vſ q̄ ad mane releuatiōis.mane eñ iūgit noctē ⁊ diē in q̄ no tat̄ q̄ ⁊ nocte ⁊ die orat ecclia (aſtabo tibi).i.corā te ſtabo parat⁹ ad ſeruitiū:vel myſtice ſignat infuſionē gr̄e in qua hō dꝫ aſtare deo.ſicut p̄dictū ē.vñ Eſa.xxvj. De mane vi gilabo a te. Eccli.xxxix. Juſt⁹ cor ſuū tradet ad vigi.dilu. ad de.q̄ fe.il. Et dr̄ infuſio gr̄e mane ꝓpē multas cāſ. Pri ma eſt q̄r ſicut in mane fugiūt latrones ſic in infuſiōe gr̄e fugiūt demōes. Exo.xiiij. Iā aduenerat vigilia matutina ⁊ ecce dñs reſ.ſ.ca.egyp. ⁊ exer.e. interfec ⁊ ſubuertit rotas curruū:ferebant̄ q̄ i ꝓfundū.dixerūt ḡ egyptij. Fugiam⁹ iſraelē.dñs eñ pugnat ꝓ eis ꝯ nos.⁊ Job.xxiiij. Si ſubi to apparuerit aurora arbitrant̄ vmbrā mortis Scd̄a rō ē q̄r fere tūc ſe abſcōdūt.i.praue cogitatiōes. Pſal. Ort⁹ ē ſol. ⁊ cōgregati ſūt ⁊ in cubilib⁹.ſ.reuer. Item p̄s. Poſuiſti te nebras ⁊ facta eſt nox ⁊c. Tercia eſt q̄r ſicut mane alleui antur infirmitates:ſic in ortu gratie tentationes mitigan tur. Eſa.xxxviij. Sperabā vſq̄ ad mane. Job.viij. Si di luculo cōſurrexeris ad deū ⁊ oīpotentē fueris deprecatus ſi mūd⁹ ⁊ rect⁹ inceſſeris.ſtatim euigilabit ad te ⁊c. Quar ta quia mane cantant aues ſic in ortu gratie turtur contri tionis. Cantic.ij. Vox turturis audita eſt in terra noſtra. Item philomena leticie. Job.xxxviij. Vbi eras cū me lau darent aſtra matutina. Quinta quia mane excitantur ho mines a ſomno corporis. Canticoꝝ.vij. Mane ſurgam⁹

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad vineas:ꝛ hoc ſignificatum eſt.iij.Reg.xix.ꝙ angelus
excitauit helyam dormientem. Sexta eſt q: tunc pparat ſe
homo ad bñ opandũ. Pſ. Exibit homo ad opus ſuũ ꝛc̃.
ad Rom̃.xiij. Hora eſt iam nos de ſom.ſur. Septima q̃a
tunc ſurgũt hoĩes a ſuis lectulis.i.carnalibus deſiderijs.
Cañ.iij. In lectulo meo p noct.queſi.quẽ di.a.m.queſiui
ꝛ nõ inue.ſurgã. Octaua q: tũc expellunt tenebꝛe ignorã
tie Job.xvij. Ruſſus poſt te.ſpe.lu. Nona q: tunc incipi
unt hoĩes pparare ad prãdium.vñ dr̃ Exo.xvj. Oꝛ filij iſ
rael mane colligebãt manna. in h̃ ergo (mane).i.in ortu
gr̃e (aſtabo.t.) patus ad ſeruitiũ. Aſtare aũt tria notat.ſ.
G — Aſtare tria dicit
mundiciam erectionẽ pſeuerantiã. Aſtans eñ nõ iacet in
immũdicia nec curuat ad terrena:nec flectit a ſtatura.ſic
bonus miniſter dñi debet eſſe mũdus. Eſa.lij. Munda-
mini qui fertis vaſa dñi. Item erectus. Pſ. Sicut oculi
ſeruo.in ma.do.ſ.ꝛc̃. Ita oculi ꝛc̃. Item ſtabiles. Math.
x. Qui pſeue.vſq3 in fi.ꝛc̃. Cañ.vij. Statura tua aſſimila-
ta eſt palme.que.ſ.ſemp manet in viroꝛe (et videbo) hic
notat ſcd̃m qd̃ ſequit ex oꝛone.ſ.cognitio veritatis:ꝛ bñ
dicit primo (aſtabo) p iuge ſeruitium ꝛ poſtea (videbo)
p intellectu3.q: ex pmo ſeq̃t ſcd̃m Eccli.j. Fili ↄcupiſcẽs
ſapiam.i.ſi cõcupiſcis ſapiam ↄſerua iuſticiã:ꝛ deus p̃be
bit illam tibi. Pſ. A mãdatis.t.intellexi poſtea i ſerie hu-
ius prime partis vſq3 in finẽ oñdit q̃ ſcire ꝛ cognoſcere de
beamus.ſ.malũ vt fugiamus bonũ vt appetamus.malũ
eſt qd̃ deo diſplicet.de q̃ dicit primo (videbo).i.cognoſcã
(qm̃ non deus vo.iniqui.tu es.).i.(qm̃ tu es) deus ꝓprie
inuariabilis. Nam ſtabiliſq3 manẽs dans cuncta moueri
(deus) inquã (nõ vo.iniqui.).i.moꝛtale pctm̃ cõtrarium
equitati.eſt quedã iniquitas quã deus approbat.i.quedã
inequalitas vite vt in clauſtralibus.q̃ qñq3 deſcendũt ad
actiuã.p̃dicando cõfeſſiones audiẽdo ꝛ hmõi.de qua Ec
cleſiaſtici.xlij. Melioꝛ ẽ iq̃tas viri q̃3 mlier bñfa. Poſtea
aũt diuidit iniquitatẽ in pctm̃ voluntatis ꝛ omiſſionis:lo
cutõis:opis.de peccato voluntatis dicit.

5 Neq3 habitabit iuxta te malignus: neq3
pmanebunt iniuſti ante oculos tuos.

(Malignus).ſ.qui malũ vult ꝓprimo in pñti p gratiam:
nec in futuro p gloꝛiã.de pctõ omiſſionis dicit (neq3 pma
ne.iniu.).i.qui bona opa nõ fecerũt (añ oculos (.i.in bñ-
placito.t.vel aliter pñt legi iſti duo verſus (mane) genera
lis reſurrectõis qñ incipiet eternitas (aſtabo ti.) ꝓ meri-
tis receptur⁹.ij.Coꝛ.v. Oẽs nos manifeſtari opoꝛtet añ
tri.xp̃i ꝛc̃.ꝛ tunc plene (videbo:qm̃ nõ deus vo.iniqui.tu
es).i.ꝙ nõ placet tibi iniqu⁹ Sap.xiiij. Silr̃ odio ſũt deo
impius ꝛ impietas eius (neq3 tunc habitabit iux.te ma.)
imo ꝓijciet in tenebras exterioꝛes.vñ Eſa.xxvj.ſc̃m alia3
lr̃am tollat impi⁹ ne videat gloꝛiã dei vbi nos hẽmus.dñe
exalte.ma.t.vt nõ videãt (neq3) etiã tunc (pmanebunt in
iuſti.ante ocu.tu.) qui hic miſcdĩam habere potuerunt.

6 Odiſti omnes qui operant iniquitatem:
pdes omnes qui loquunt mendacium.

Hoc eſt de pctõ opis.de pctõ locutõis ſubdit (pdes oẽs
qui lo.mẽ.) poſtea ſubdiuidit pctm̃ opis in duo.in pctm̃
ſc3 q̃ nocet ꝓximo apte ꝛ in pctm̃ q̃ nocet ei occulte. De p
mo dicit (viri ſa.) De ſcd̃o dicit (ꝛ doloſi) dicit ergo (odi
ſti o.qui ope.ini.) ↄtra Sap.xj. Diligis oĩa q̃ ſunt ꝛ nihil
odiſti eoꝝ q̃ feciſti:ergo falſum eſt hoc (odi.o.ꝛc̃.) Sol.
Deus nõ odit naturã ſ3 viciũ.vñ ſic expone.oẽs q̃ opant
iniq̃tatem opant.nec eſt iſtud Sap.cõtrariũ. Nihil odi.e.
que fe.q: ſic intelligit.nõ odiſti naturã quã feciſti ſ3 viciũ
qd̃ nõ feciſti. Vel aliter põt ſolui:q: eſt duplex odiũ.ſ.odi
um affectus ꝛ odiũ effectus.odio affectus nõ odit deus.
vñ Leui.xix. Ne oderis fratrẽ.t.in coꝛ.tuo.ſ3 odit odio ef
fectus.de q̃ illud intelligendũ (odiſti.o.qui ope.iniqui.p
des.o.qui lo.men.) Sed ↄtra. Pſ. Oĩs hõ mendax. So
lutio Eſt mẽdaciũ qd̃ eſt pctm̃ moꝛtale.de q̃ hic intelligit
(pdes oẽs ꝛc̃.) ꝛ eſt mendaciũ qd̃ eſt veniale.de q̃ intelli
git iſtud. Oĩs hõ mẽdax.ſ3 ad ſciẽdũ qd̃ mẽdaciũ ſit moꝛ
tale ꝛ qd̃ veniale. Notãda ẽ diſtinctio Aug.q̃ ponit octo
H — Octo genera mendaciorum
gñia mẽdacioꝝ. Primũ mẽdaciũ ẽ qd̃ fit i doctrina religi-
onis:vic3 xp̃m nõ eſſe paſſum vel natũ:vel cetera q̃ ſunt
ↄtra articulos fidei. Scd̃m eſt qd̃ nulli ꝓdeſt ꝛ alicui ob
eſt:vt mẽdacium detractoꝛis ꝛ falſi teſtis in cã criminali.
Terciũ qd̃ ꝓdeſt alicui:ita vt obſit alteri:vt mẽdaciũ te-
ſtis i cã pecuniaria. Quartũ eſt qd̃ fit ſola mẽtiẽdi fallẽdi
q3 libidine q̃ſi ſine cã ꝛ vtilitate. Quintũ qd̃ fit placẽdi cu
piditate ꝛ mẽdaciũ adulatõis. Sextũ qd̃ nulli obeſt ꝛ ꝓ-
deſt alicui ad euitandũ piculũ pecunie:vt ſi q̃s ſciat pecu
niã alicuius iniuſte tollendã:ꝛ vbi ſit ſe neſcire mentiat.
Septimũ qd̃ nulli obeſt ꝛ ꝓdeſt alicui ad euitãdũ piculũ
pſone:vt ſi mentiat nolens ꝓdere hoĩem ad moꝛtẽ queſi
tũ. Octauũ qd̃ nulli obeſt ꝛ ad h̃ ꝓdeſt vt aliq̃s tueat ab
immũdicia coꝛpali:vt ſi volenti coꝛrũpe virginẽ mentiat
eam eſſe cõiugatã. A mgr̃o aũt fit trimẽbris diuiſio:quia
mẽdaciũ. Aliud eſt pniciosum:aliud officioſum:aliud io
coſum ſup pnicioſo ↄtinent quinq3 genera pme diſtinctio
nis.ſub officioſo tria vltima. Jocoſu3 eſt qd̃ fit ioco ꝛ nõ
fallit.ſcit eñ cu3 dr̃ cã ioci dici.ſc̃m Aug. Omne gen⁹ mẽ-
dacij eſt pctm̃:ſ3 mẽdaciũ pnicioſum.i.quicq̃d cõtinet in
quinq3 generibus prime diſtinctõis eſt moꝛtale. Officio-
ſum vo ꝛ iocoſum ſc̃m oẽs eſt veniale:ſ3 in h̃ eſt opinio:q:
quidã dicũt ꝙ officioſum ẽ maius pctm̃ q̃3 iocoſum. alij
dicũt ↄtrariũ. In hoĩe aũt pfecto dicũt quidã ꝛ bñ ꝙ tam
officioſum q̃3 iocoſum veniale eſt. Quidã aũt dicũt ſ3 ma
le ꝙ officioſum ſemp eſt moꝛtale in hoĩe pfecto.

Virũ ſanguinũ ꝛ doloſũ abhoĩabit dñs: 7
ego aũt in multitudine miſcdĩe tue.

Vir ſanguinũ eſt qui apte nocet ꝓximo:vt homicida.vñ
ꝓhibitus fuit dauid ne edificaret domũ dño eo ꝙ multũ
ſanguinẽ effudiſſet.ij.Reg.vij.ꝛ h̃ etiã recitat ipſe dauid
j.Paral.xxviij. Item raptoꝛes ꝛ hmõi p̃dicatoꝛes dicũt
viri ſanguinũ. Eccli.xxxiiij. Panis egentiũ vita pauperũ
eſt q̃ defraudat illũ hõ ſanguinis eſt. Nota ſanguis dicit
pctm̃. Oſe.iiij. Sanguis ſanguinẽ tetigit. Dicit etia3 ſan
I — Oꝛ ſãguis dr̃ q̃druplr̃
guis ſenſualitas Math.xvj. Beatus es ſymon bariona:
q: caro ꝛ ſan.nõ re.ti. Dicit etiã affect⁹ carnalis Mich.
iij. Qui edificatis ſyon in ſan. Dicit etiã amaritudo pnĩe
vñ Aug. Sic eſt penitẽdũ vt quidã ſanguis aĩe p oculos
effluat (ꝛ doloſum) qui occulte nocet h̃ duo.ſ.vi3 ſangui
nũ ꝛ doloſum pñt referri ad iſta duo q̃ p̃cedũt.ſ.q̃ opant
iniqui. Hi ſunt viri ſanguinũ ꝛ q̃ loquunt mẽdaciũ:hi ſũt
doloſi.h̃ duo nõ fuerũt in dño.de q̃ dr̃ Eſa.liij. Oꝛ iniqui.
nõ fecit:nec dolus fuit in oꝛe eius:ꝛ iõ bñ dr̃ ꝙ (virũ ſang.
ꝛ dolo.abho.do.) in pñti ſubtrahendo eis gratiã:ꝛ etiã ip
ſos oñdẽdo nõ eſſe dignos vita pñti. Pſ. Viri ſanguinũ
ꝛ doloſi nõ di.dies.ſ.ꝛ in futuro exules faciendo a regno
iuſtoꝝ.exhereditati eñ vocant abhoĩati ita illi eijcient.
(ego aũt) hic oſtẽdit primo cãm efficientẽ hmõi introit⁹.
cum dicit (in multitudine mi.t.) poſtea oñdit q̃ intrabit:
cum dicit (in domũ tu.) Item oñdit:quid ibi ingreſſus fa
ciet.cum dicit (adoꝛabo ad tem.ſan.t.) ibi (in ti.t.) dicit ḡ
Introibo in do.t.celeſtẽ nõ meis meritis:ſ3 (in multitudi-
ne mi.t.).i.in multa miſcdĩa.t. Treñ.iij. Miſcdĩe dñi eſt
nõ ꝙ ſum⁹ ↄſũpti:vel (in multitudine mi.t.).i.cũ multitu
dine hoĩm miſcdĩa.t.ſaluatoꝝ.

Introibo in domum tuã.adoꝛabo ad tẽ- 8
plum ſanctum tuum in timoꝛe tuo.

(In do.tuã).i.in eccleſiã triumphãtẽ:vt lapis in edificiũ
K — Dom⁹ dei multiplex
Nota ꝙ eſt domus dei inferioꝛ ꝛ ſupioꝛ:interioꝛ ꝛ exterioꝛ
anterioꝛ ꝛ poſterioꝛ. Inferioꝛ eſt eccl̃ia militãs. Pſ. Dñe
dilexi de.do.t.hãc intramus p ſacroꝝ pceptionẽ. Supioꝛ
eſt eccleſia triumphãs.de qua pſ. In domũ do.ibi.hãc in-
tramus p ↄtemplationẽ in pñti p p̃mij adeptionẽ intrabi
mus in futuro:vt Math.xxv. In gaudiũ dñi.t. Interioꝛ
eſt ↄſcĩa.de qua pſ. Perambulabã in innocẽtia coꝛ.mei:
in medio do.m.hãc intramus p ipſius diſcuſſionẽ. Exteri
oꝛ eſt coꝛpus nr̃m Job.iiij. Qui habitãt domos luteas in
hanc intramus p vanitatis nr̃e circũſpectione3 Naũ.iij.
Intra in lutũ. Anterioꝛ eſt ſacra ſcriptura.pſ. In domo
dei amb.cũ ↄſen.hanc intramus p frequẽs ſtudiũ ꝛ iugẽ
meditationẽ. Poſterioꝛ eſt ſynagoga quam intramus co

b

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gnoſcēdo eius fatuitatē Math.xxiij. Relinquet vob do. ve.de. (adorabo) .i. in totā voluntatē ⁊ intētionē meā inclinabo ⁊ laudabo (ad templū ſan.t.) .i. ad xp̄m in q̄ plenitudo diuinitatis inhabitat Coloſſ.ij. (In timore tuo) ſcz reuerētie q̄ erit in patria. Pſ. Timor do.ſ.pma. in ſ.ſ. vel pōt legi de ſtatu p̄ntis vite (Adorabo ⁊c̄) .q.d. introibo in do.t.celeſtē: ⁊ interim (Adorabo ad tēp.ſan.t.) .i. iuxta illud (orabo) .i. in ingreſſu templi tui celeſtis p ſpem. vn̄ alibi.d. Letatus ſum in his q̄ di.ſunt mihi: in do.dn̄i.ſ. celeſtē ibimus: ⁊ poſtea ſubdit. Stātes erāt.ſ.cum hec dicerent (pedes nr̄i) .i. affectus (in atrijs.t.hier.) .ſ.p ſpem ⁊ deſideriū: ⁊ lz ita ſperē: tn̄ nō p̄ſumā. ⁊ h̄ etiā faciā (in timore.t.) .i. te timēdo qui eſt cuſtos ⁊ collator virtutū. iudex ⁊ pōderator opez. Job.ix. Verebar o.m.ſciēs q non pce.de. Glo. dicit oīa opa etiā bona: ⁊ ib dicit Greg. Sancti oē qd agūt metuūt dum ↄſiderāt ante quē iudicez ſtabunt. ↄſiderāt em̄ mala q̄z diſtincte iudicet ⁊ bona q̄z ſubtiliter penſet.

6 Dn̄e deduc me in iuſticia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in cōſpectu tuo viā meā

Hic eſt ſcd̄a ps in qua petit auxiliū dn̄i ↄtra impedimēta: ⁊ petit duo.ſ. vt dn̄s ſit deductor illius: ibi (dn̄e deduc) Item vt ſit ductor illius: ibi (dirige in ↄſpectu.t.) Continuatio. Supra dixit. Introibo ⁊c̄. ſ; ne impediar (o dn̄e deduc me) .i. de bono in melius fac me ꝓficere (in iuſticia tua) .i. in p̄cept. iuſticie.t. vel (in iuſticia.t.) ſm iuſticiā tuam qua penitētes recipis. ⁊ ſi punis nō tn̄ malū infers: ſ; eos ſuis malis relinquis nō in iuſticia hois q̄ malū p malo reddit ⁊ ſuū malū inferēdo malo voto malū vindicās: peior efficit malus (deduc) dico (ꝓpter inimicos meos) ſcz demones ↄfundēdos ⁊ ammouendos vel hoies corrigendos (dirige in ↄſpectu.t.) .i. in ↄſcia vbi tu vides (viā meā) .i. opa vel voluntatē qua itur ad deū: vel (viā meā) .i. p̄cepta vel pn am q̄ p̄cipua via eſt nobis inter alias vias. Hic dicunt duo.ſ. (deduc: ⁊ dirige) Primū ptinet ad bona opa. Scd̄m ad bonā intētionē ſilr̄ Exo.xxiij. Si nō tu ipſe p̄cedas nos ne ⁊c̄. Et poſtea oñdit qd neceſſe eſt q dn̄s deducat ⁊ dirigat viā ꝓpter inimicos q: ſūt mēdaces vnde ſubdit.

10 Quoniam non eſt in ore eorum veritas: cor eorum vanum eſt.

Item q: vani ſunt. vn̄ addit (cor eo.va.eſt) iſtud eſt cā p̄cedētis. Greg. Nō leuis ↄſcia cōcipit. ꝓtin⁹ lingua leuior ꝓdit. Idem q̄lis ſermo oñdit. talis animus cōprobat ⁊ Math.xij. Ex abūdantia cordis os loquit. Item quia ſunt adulatores: vnde ſubdit.

11 Sepulcrū patēs eſt guttur eorū: linguis ſuis doloſe agebant iudica illos deus.

Nō.ſ. carnes corrumpit: ita adulatores blanda adulatione ad ſe trahūt hoies ⁊ ſibi aſſimilando deuorāt: q̄bus mortuis ipſi ſunt ſepulcra Eſa.iij. Qui te beatū dicūt ipſi te decipiūt. Greg. Mortuus mortuū ſepelit: q̄n pctōr peccatorē aggere adulatiōis p̄mit. Itē q: detractores. vn̄ addit (patēs) ad cadauera.ſ. pctōz recipiēda ⁊ fetorē emittendū p detractionē. Prouer.xxiij. dicit. Noli eſſe in ↄuiuijs po. nec incōmeſſa.c. qui car.ↄſe.ad veſ. Seneca. Nō refert vtrū iſti detractores ſupius vel inferius intonēt.q.d. ita fetēt verba eoz ſicut ſtercora eoz. ꝓpter h̄ ergo dicit (ſepulcrū pa.eſt gut.eorū) Item q: doloſi ſunt. vn̄ ſubdit (linguis ſu.do.age.) .i. nō ſolū dolū loquebant ſ; etiā ad affectū dolos ſuos p̄ducebāt Hiere.ix. Vir fratrē ſuū deridebit. ⁊ vin.nō lo.do cue. em̄ lin.ſuā lo.men. Eccli.xxviij Beatus q̄ rectus eſt a lingua nequā. Nota q detractores ↄpant aliqn̄ ſepulcro: vt hic. q: verba fetida ꝓferūt ⁊ denudāt pctā alioz Num.xix. Vas qd nō habuerit opculū immūdū erit. Itē aliqn̄ cōpat ſcrabonib⁹: q: deſerunt flores ⁊ ſup ſtercora reſidēt.i. virtutes alioz ⁊ bona opa tacēt. pctā loquunt ⁊ rumināt Deut.vij. Mittā añ eū ſcrabones. Itē cōpant hyene: q: ſicut hyena extrahit corpora mortuoz de ſepulcris ⁊ comedit ſic ⁊ iſti pctā hoim. vnde Hiere.xij. Nūqd auis diſcolor hereditas mea mihi. Ibi

L
Detractor cōpat ſepulchro: ⁊ mult ſpeciebus aialium.

alia lr̄a habet. Nunqd ſpelunca hyene. Itē ↄpat miluo qui ſp circuit extalia ⁊ hmōi comedit ſic detractores pctā ⁊ ſicut milu⁹ ē auis querulosa: ſic detractores Eſa.xxxiiij. Illic ↄgregati milui alter ad alterū. Itē ↄpant muribus de q̄bus.ij. Regū.v. di q mures rodebāt extales philiſtinoz. ita detractores pctā alioz (iudica ill. deus) .q.d. ita detrahūt ⁊ doloſe agūt: ſ; tu deus (iudica il.) .i. puni. h̄ dicit non liuore vindicte ſ; zelo iuſticie vel ꝓphetia eſt de penis illorum ſic (iudica) .i. iudicabis.i. punies.

12 Decidāt a cogitationibus ſuis: ſm multitudinem impietatū eorū expelle eos: q̄m irritauerunt te dn̄e.

Hic oñdit q eoz damnatio ⁊ pena erit in trib⁹. Primo in caſu ⁊ ꝓſperitate: vn̄ dicit (decidāt a cogitatōib⁹ ſuis) .i. fruſtrent a cogitatōe ⁊ ſpe ſua q̄ ſperabāt ⁊ cogitabāt: ⁊ de longa vita ⁊ ſanitate ⁊ diuitijs. Pſ. In illa die pi.o.co.e. Scd̄o in pena eterna qd notat ibidē ſm aliā lectiōz (decidāt in pena: a co.ſuis) .i. ꝓpter cogitatōes ſuas prauas. Tercio in amiſſione vite eterne: vn̄ ſubdit (ſm multitudinē im pie.c.) .i. pctōz (expelle.e.) ab eterna hereditate: vt q̄ magis peccauerunt longi⁹ expellant ⁊ ꝓfundi⁹ cadāt in lacū inferni ſilr̄ Apoc.xviij. quātū glorificauit ſe ⁊ in delitijs fuit tm̄ date illi tor. ⁊ lu. Eſa.xxvij. In menſura ↄ menſurā cū abiecta fue. iudicabit.e. poſtea ſubiungit meritū damnatōis dicēs (Q̄m irritauerunt) .i. ad iracundiā ꝓuocauerūt te (o dn̄e) alia lr̄a habet (amaricauerūt) .i. te q̄ dulcis es in te ſibi peccādo amarū fecerunt. Vn̄ dicit Hiero. quicqd mali patimur: vicij nr̄i eſt q̄ dulcē deuz vertim⁹ in amarū ⁊ cogim⁹ ſeuire nolentē: ⁊ poeta. Eſt piger ad penas princeps ad p̄mia velox. Quiq; dolet q̄ties cogit eſſe ferox Deut.xxxij. Ipſi ꝓuocauerūt me in eo q̄ nō erat deus ⁊c̄. ⁊ ego ꝓuo.e.⁊c̄.

13 Et letentur omnes qui ſperāt in te: ineternum exultabunt ⁊ habitabis in eis.

Hic eſt tercia ps in qua agit de eterna hereditate q̄ erit beatitudo ſctōz ↄtinuatio: ita illi expellēt: at iuſti gaudebūt: ſicut di Eſa.lv. Serui mei gaudebūt p̄ exultatōe cordis: ⁊ vos cla. h̄ eſt (⁊ letent oēs) Eſa.lxj. ꝓpter h̄ in terra ſua duplicia poſſidebūt: ⁊ leti.ſempi.e.eis (q̄ ſperāt i te) q: ex ſpe ſequit leticia ſpūalis Rom.xij. Spe gaudētes ⁊ merito: q: ineter. exultabūt. nō ad horā ſicut mali. vn̄ Job xx. Gaudiū ypocrite ad inſtar pūcti: nō aut exultabūt (et) .i. q: (habitabis in eis) qd erit ipm̄ gaudiuz eoz. vn̄ tu es gloria mea.ij. Coz.x. Qui gloriat in dn̄o glorieт.

14 Et gloriabunt in te omnes qui diligunt nomen tuum: q̄m tu benedices iuſto.

(Gloriabunt) in futuro p ſpem (q̄ dili.no.tuū) .i. filiū de hoc noie di Eſa.xxx. Ecce nomē dn̄i venit de lōginq̄. Nota q in hac ſerie ponit tria p̄cipue de q̄bus letabunt iuſti Primū eſt eternitas gaudioz: ibi (ineternū exul.) Scd̄m eſt ſecuritas: ibi (habitabis) Terciū eſt glorie cupiditas: ibi (⁊ gloriabnut) hec tria. Eſa.xxxij. Sedebit ppl̄s.in.⁊c̄ h̄ aūt totū nō ſibi ſ; gr̄e attribuit ſubdēs (q̄m tu bn̄dices) in futuro bn̄dictiōe glorie (iuſto) cui bn̄dixiſti in p̄nti bn̄dictiōe gr̄e pſ. Viduā ei⁹.i. eccleſiā bn̄dicēs bn̄dicā: ſ; q̄m vt dicit Greg. Cito bonū p̄dit qd a largiēte non cuſtodit ſubdit (dn̄e tu coro.) .i. circūdaſti (nos)

15 Domine vt ſcuto bone voluntatis tue coronaſti nos.

(Scuto) .i. bona volūtate tua p̄ueniēte ⁊ ſbſeq̄nte.q. (ſcuto) qd ꝓtegit hoiez ↄ ict⁹. Itē in h̄ qd dicit (ſcuto ⁊ co.) notat q bona dei volūtas in p̄nti ē nob ſcutū. ⁊ ꝓtectio i futuro erit corona ⁊ gl̄iatio. Et notādū q multiplici ſcuto circūdat ⁊ ꝓtegit nos dn̄s.ſ. ſcuto fidei cōtra errores. ad Ephe.vl. In oib⁹ ſumētes ſcutū fidei.j. Joh.vl. Hec ē victo. q̄ vin.mū.fi.no. Itez ſcuto patie.ij. Paral.ix. legit q ſalomō fecit ducētas haſtas ⁊ trecēta ſcuta: ⁊ in h̄ qd plā fuerūt ſcuta q̄z haſte. innuit q ꝓniores debem⁹ ēē ad paciendū q̄z ad vindicādū. tn̄ aliq̄ libri hn̄t ſercētas. Itē ſcuto elemoſynaz Eccli.xxix. Elemoſyna ſup ſcutū ⁊ lāceas

M
Scuto mltiplici ꝓtegit nos dominus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ponitis aduer.ini.t.pug. Prouer.xxij. Victoriā ⁊ honorē acqrit ſibi q̄ dat munera. Itē ſcuto memorie paſſiōis ei⁹ Treñ.iij. Dabis eis ſcutū cordis lab.t.i.paſſionē.t.j. Petri.iiij. Xp̄o igit̄ paſſo ī carne ⁊ vos eadē cogi.ar. Itē ſcuto verbi ſui qđ dī ſcutū Prouer.xxx. Ois ſermo dei ignitus clipe⁹ eſt ſperātes in ſe. Itē ſcuto ſacre doctrine Cañ. iiij. Turris dauid edificata eſt cū ꝓpugnaculis mille cli. pen.ex ea.ois armatura fortiū. Turris dauid eſt eccleſia. clipei ſunt auctes ſctōꝝ patruꝫ. Itē ſcuto exēploꝝ ſctōꝝ. ij. Reg.j. Montes gelboe.nec ros.nec pluuia ve.ſup vos neqꝫ ſint a.primi.qꝛ ibi abiect⁹ eſt clipe⁹ fortiū. Gelboe interp̄taṫ voluptatio vel decurſus vel aceru⁹ pulueris aut aceru⁹ pluuiaꝝ:⁊ ſignificat diuites q̄ voluptāṫ ī diuitijs ⁊ delitijs ſup tales nō venit gr̄a dei.⁊ abijciūt clipeū fortiū .i.exēpla ſctōꝝ Joſue.viij.c.ꝙ Joſue nō ꝯtrxit manū q̄ꝫ in ſublime porrexerat tenēs clipeuꝫ donec interficerenṫ oēs habitores hay:⁊ interp̄taṫ vultur vel deuorator vel vita valliū:⁊ ſignificat peccatores.

Pſ.6. **Pſalmus VI**

Domine ne in furore (Titulus. In finē pſ.dauid.ꝓ octaua. Supra Egit ꝓpheta de hereditate eterna:ſ qꝛ timet expelli ab ea: iō penitet: et ꝓpter h̄ ſequiṫ pſ.iſte q̄ eſt p̄mus pn̄ialium pſalmoꝝ.a timore eñ ꝯcipiṫ pn̄ia:ſicut dicit Eſa.xxvj.a timore.t.dñe ꝯce.⁊ pe.ſpi.ſa. Octaua dī tp̄s aduētus dñi ad iudicium

Octaua q̄re dī tp̄us iudicij.

Dixerūt quidā poſt.vij milia annoꝝ incepturū eſſe octauū millenariū reſurgentiū.ſ qꝛ non eſt nr̄m noſſe tp̄a vel mo.q̄ pr̄ po.ī ſua po.⁊ ſi ſciam⁹ quātū tp̄is a p̄ncipio mūdi fluxerit.nō tñ ſcire poſſum⁹ quātū vſqꝫ ad finē fluxurū ſit.poti⁹ ḡ dī octaua dies iudicij:nō qꝛ poſt.vij.milia annoꝝ:ſ qꝛ poſt hanc vitā q̄.vij.dieb⁹ voluiṫ incipiet vel ꝑacto ſeptenario hūane vite q̄ ꝯſtat ex q̄ternario q̄ ꝑtinet ad corpus qꝛ ꝯſtat ex q̄tuor elemētis:⁊ ſubijciṫ q̄tuor tp̄ibus.ſ.veri:eſtati.autūno:hyemi:⁊ex ternario q̄ ꝑtinet ad aiam ꝓpter triplicē vim rōnalē:cōcupiſcibilē:iraſcibilē:q̄ diligit deū ſub h̄ ternario:ex toto corde:ex tota aia.ex tota mēte. Eſt autē pſ.iſte p̄mus.vij. pn̄ialium.q̄.vij.ſunt: qꝛ quicq̄d in ſeptenario hui⁹ vite ꝯmittiṫ coꝝ pſalmodia habita ꝯtritōe dimittiṫ:⁊ eſt ſenſus tituli pſ.iſte dirigens nos in finē.i.xp̄m.eſt dauid.i.cuiuſlibet penitētis ſcript⁹ ꝓ octaua.i.ꝓ timore octaue in pſ.iſto ſunt q̄tuor ꝑtitōes Primo ponit ꝓhemiū in q̄ captat beniuolētiā ex iudicis ꝑtāte:⁊ miſcdiam ex ſui infirmitate:⁊ facit dep̄catoriā cōfeſſionē q̄ nō valet apud ſecularē iudicē ſ apud celeſtem apud queꝫ accuſatio eſt excuſatio. Scđo exponit erūnas penitētis: ibi (laboraui) Tercio oñdit ſe correctū vt ſeparet a malis:ibi (diſcedite a me) Quarto ꝓ inimicis ꝯuertēdis orat:ibi (erubeſcāt ⁊c̄) In p̄ma pte in pſona penitētis captat ꝓpheta beniuolentiā a pſona iudicis:ibi (dñe) Scđo petit ne dāneṫ:ibi (ne in furore ⁊c̄.) Tercio ne puniaṫ in purgatorio:ibi (neqꝫ in ira) Quarto petit miſcdiā ꝯ multiplicē infirmitatē q̄ impedit hoiem ne ꝯuertaṫ ad dñm:ibi (miſerere mei dñe) ⁊ opus eſt (qꝛ infirm⁹ ſum) Quinto petit gratiā q̄ ſanat:ibi (ſana me dñe) Sexto oñdit triplicē infirmitatē ſuā. Prima ē carnis:ibi (qm̄ infirmus ſum (Scđa ē ſupioris ptis rōnis:ibi (qm̄ ꝯtur.ſ.oſſa.m.) Tercia ē inferioris ptis rōnis:ibi (⁊ aia.m.tur.eſt valde. Septio petit auxiliuꝫ accelerari:ibi (ſ tu dñe vſqꝫ q̄) Octauo petit ꝑfectā ꝯuerſionē:ibi (ꝯuertere dñe) efficaciter. Nono petit liberationē ab inſtātia tentationū ⁊ a ſtimulis carnis:ibi (eripe aiam meā) Decio petit ꝑfectaꝫ ſanitatē:ibi (ſaluū me fac) Ad vltimuꝫ oñdit qđ miſcdia dei eſt cā efficiēs p̄dictoꝝ:ibi (ꝓpter miſcdiam.t.) ⁊ oñdit oportunitatē faciēdi p̄dicta:ibi (qm̄ nō eſt ī morte q̄ me. ſit tui) In pſona ḡ penitētis in iudicio timētis argui orat eccleſia dicens.

Domine ne in furore tuo arguas me:neqꝫ in ira tua corripias me.

D (dñe) Potēs (in furo.t.) .i.in iudicio qñ furioſus apparebis ne punias me (neqꝫ in ira.t.cor.me) idē repetit.i greco eñ idē eſt furor ⁊ ira:de hac ira pſ. Cum exarſerit in breui ira ei⁹ bti oēs q̄ ꝯfidūt ī eo.⁊ Math.iij. Genimina viperaꝝ q̄s do.vos fu.a ven.i.tunc autē arguet dñs cū dicet. Eſuriui.⁊ nō dedi.mi.mā.⁊c̄. Math.xxv.vel diuerſificeṫ furor eſt grauior ira.furioſus itaqꝫ erit dñs in iudicio dānandis. Nō ꝙ furor cadat in eū:ē qꝛ illi effectū taq̄ꝫ furoris ſentiēt:iracundus erit illis q̄s purgatoriū emēdabit illa tñ pena q̄uis ſit breuis maior erit oīni pena q̄ in via poſſit h̄ū vel ꝑ irā intelligi p̄t.ignis q̄ p̄cedet iudiciū. Pſ. Ignis añ ip̄m p̄ce.ab vtraqꝫ pena petit penitēs liberari: dicens (dñe ne in fu.t.ar.me) .i.ne puincas me:vt eterno ſupplicio punias q̄ puniēṫ q̄ ſine fundamēto fidei deceſſerunt (neqꝫ in ira.t.cor.me) .i.non in purgatorio vras q̄ vreṅṫ q̄ ſecū lig.fe.ſti.deportauerīt.ſ hic vre hic ſeca ſicut dicit Aug.vñ Greg.dicit. Scti p̄ntē penā lucrū putāt: qꝛ ꝑ hanc eternā euadere nō ignorāt. Idē iuſt⁹ hic dꝫ atteri vt in iudicio:purgatus mereaṫ inueniri. Timēda eſt aūt dies iudicij ꝓpter multa. Primū eſt qꝛ apparebit dñs tā q̄ꝫ furibūdus Mal.iij. Quis poterit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹. Pſ. Quis no.pot.ire.t.aut ꝑ.tit.i.di. Quis ſtabit ad videndū eū Job.xiiij. Quis mihi tribuat vt in infer.ꝓte. me:⁊ abſcō.me donec ꝑ fu.tu.ibi dicit Greg. Oꝫ mali mallent eſſe in inferno q̄ꝫ videre xp̄m iratū Apoc.vj.dicēt mōtibus ⁊ petris. Cadite ſup nos ⁊ abſcō nos a fac.ſe.ſuper thro.⁊c̄. Scđm ē qꝛ oēs creature pugnabūt ꝯ inſenſatos ⁊ dānatos Sap̄.v. Accipiet armaturā ꝫel⁹ illi⁹ ⁊ ar.crea. ad vl.ini.⁊ in eodē poſt pugnabit cū illo or.ter.ꝯ inſenſatos. Terciū eſt ꝓpter ꝯmotionē ⁊ ꝑturbationem elementorum Eſaie.xiiij. Confractione confringetur terra:agitatione agitabitur terra ⁊c̄. Johelis.ij. Sol ⁊ luna obtenebrati ſunt ⁊ ſtelle retraxe.ſplendorē ſuum. Eſa.xxix. Erit repēte ꝯfeſtim a dño exercitū in tonitruo ⁊ ꝯmotiōe terre ⁊ voce magna turbinis ⁊ te.⁊ fla.ig.deuo.⁊ erit ſicut ſomniū noc.viſi.multi.o.gen. Quartum eſt quia qui modo ꝑcutit virga tunc ꝑcutiet gladio Job.xix. Fugite a fac.gla. qm̄ vl.ini.eſt gla.⁊ ſcitote eſſe iudicium. Item Job.xxvj. Cum vix paruam ſtil.ſer.eius audie.quis po.toni.mag. intue. Apocalip̄.j.de ore eius gladius ex vtraqꝫ parte acutus exibat. Eſaie.xxvij. In die illa viſitabit dñs in gladio ſuo duri ⁊ forti ⁊ graui ſup le. Quintum eſt ꝓpter diſtrictā iuſticiam eius.qui nō poterit aliquo modo flecti muneribus Soph.j. Argētum eo.⁊ au.e.nō po.li.e.in die fu.do. Prouer.vj. Zelus ⁊ furor viri nō parcet in die vin.nec acquieſ.cuiuſq̄ꝫ pre.nec ſuſci.ꝓ re.do.plurima. Sextum eſt ꝓpter incertitudinem ſalutis. Eccl's.ix. Nemo ſcit vtrum odio an amo.dignus ſit. Septimum ꝓpter inſufficiētiam meritorum ad Roñ.viij. Non ſunt condigne paſſiones huius tem.ad fu.g.que re.in no. Octauum ꝓpter paucitatem electorum Math.xx. Multi ſūt vocati pauci ꝟo electi. Nonum eſt ꝓpter reuelationem peccatorū Math.x. Nihil optum qđ nō reuelabiṫ:⁊ occultū ꝙ nō ſciaṫ. Hiero. Peccata que hic nō deleṅṫ ꝑ penitētiam in iudicio reuelabūṫ:⁊ hec erit maxima cōfuſio peccatorū.j.Coꝝ.iiij. Illuminabit abſcōdita tenebrarū: ⁊ mani.con.cor.ꝓpter hoc diciṫ Apoc.xvj. Beatus qui cuſtodit veſti.ſu.ne nu. ambu. Hiere.xxix. Ego teſtis ⁊ iudex. Decimū ꝓpter amiſſionem eterni gaudij Eſa.xxvj. Tollaṫ impius ne videat gloriam dei. Undecimū ꝓpter recordationē peccatorum. Pſ. Si iniqui.obſer.dñe:do.quis ſuſti. Duodecimū propter maledictionē eterni iudicij Math.xxv. Ite maledicti in ig.eter. Decimumterciū ꝓpter ſubtilitatē inquiſitionis Soph.j. Scrutabor hirlm in lucernis. Decimūquartum ꝓpter irreuocationē ſnīe. Pſ. Que ꝓcedunt de la. m.nō fa.irrita. Decimūquintū ꝓpter accuſationem creaturarum.vnde beati veniēt ante tribunal iu.⁊ aduer.e.audiēṫ clamor eius quorū vixere ſtipēdijs nec diluere peccata. Decimūſextum eſt qꝛ omnipotens erit iudex nec timebit aliqueꝫ Exo.xv. Dñs quaſi vir pug.omni no.e. Sap̄. vj. Potētes poẗ.tor.pa. Non eñ ſubtra.pſo.cuiuſq̄ꝫ dñs qui eſt oim dñator:nec verebitur magnitudinem cuiuſq̄ꝫ Decimūſeptimū eſt qꝛ ſanguis xp̄i clamabit cōtra peccatores Eſa.xxvj. Reuelabit terra ſan.ſuū ⁊ nō opiet vltra interfectos ſuos Heb.xij. Sanguis aſpſionem melius loquentem ad abel.

A Timenda dies iudicij propter multa.